

Zestig jonge musici in Orvelte: ‘In hun enthousiasme willen ze graag sneller spelen’

Job van Schaik • Gisteren, 17:15 • [Midden-Drenthe](#)

Deel dit artikel

-
-
-
-
-

Het orkest van de jongste deelnemers aan de Muziekdagen Orvelte oefent in de Schaapskooi, onder leiding van Loes Visser. Foto: Gerrit Boer

Waar zijn de wasknijpers? Lichte paniek in Orvelte. Zometeen begint een concert in de muziekkoepeel en het waait hard. De bladmuziek van de musici dreigt weg te waaien. „Ik bel wel even met de mevrouw van onze bed and breakfast”, zegt Alexandra Vierkant.

Welkom bij de [Muziekdagen Orvelte](#). Voor de twaalfde keer hebben zo’n 60 jonge strijkers en pianisten (leeftijd: 10 tot 18 jaar) het museumdorp in het hart van Drenthe overgenomen. In verschillende zaaltjes en gebouwen volgen ze vier dagen lessen en workshops. En vooral: ze maken samen muziek. „Voor sommige kinderen is het de eerste keer dat ze met anderen samenspelen”, vertelt Vierkant.

De celliste uit Groningen is al vanaf de eerste editie in 2002 bij de Muziekdagen betrokken. Samen met pianiste Nanke Flach heeft ze de ‘helikopterview’ over wat er allemaal gebeurt. „We hebben een team van 20 docenten en stewards”, vertelt Vierkant. „Elke dag wordt er hier gekookt voor 85 man. Eten vinden we heel belangrijk.” Ouders van kinderen komen dagelijks helpen. „De kookouders.”

‘O nee, help!’

Elke keer weer is Vierkant verbaasd over hoe snel de jonge musici leren samenspelen. „Bij de eerste orkestrepetitie maandag dacht ik: ‘O nee, help!’ Maar het is nu al zo gegroeid!” De 60 deelnemers (een groot deel komt uit het Noorden, maar er is ook een groep uit Den Haag) zijn op leeftijd verdeeld over 3 orkesten. Daarnaast spelen ze in kleinere ensembles kamermuziek.

Alexandra Vierkant is al vanaf de eerste editie in 2002 betrokken bij de Muziekdagen Orvelte.
Foto: Gerrit Boer

‘s Avonds, en soms ook ‘s ochtends, spelen ze ook allemaal samen in één groot orkest. „Vrijdagmiddag, bij het afsluitende concert in de Immanuelkerk in Groningen staat iedereen op het podium”, vertelt Vierkant. Opmerkelijk is dat de groep 16-, 17- en 18-jarigen dit jaar het kleinst is. „Dat komt door corona. Veel kinderen zijn toen gestopt met muziek maken. Gelukkig is de jongste groep weer heel groot.”

In de Schaapskooi oefenen de jongste deelnemers op een deel uit het *Tweede Brandenburgse concert* van Bach. „Heel goed”, zegt dirigent Loes Visser. „Nu moeten jullie allemaal nog in hetzelfde tempo spelen. Hoe kunnen we dat doen?” De jonge strijkers weten de antwoorden. „Kijken naar de dirigent.” „Luisteren naar elkaar.” En: „Tellen in je hoofd.”

Het is de innerlijke drive van de kinderen, vertelt de dirigent. „In hun enthousiasme willen ze graag sneller spelen.” Visser wordt bijgestaan door violiste Julia Doornebosch uit Groningen, die als steward waar nodig de kinderen helpt. „Toen ik 10 was deed ik zelf mee aan de Muziekdagen”, vertelt ze. „Ik ben nu 28 en speel als zzp’er onder meer in het Noordpool Orkest.”

‘Woodcraft is hier ontstaan’

De stewards vormen de onmisbare hulptroepen van de Muziekdagen. Ze knappen niet alleen muzikale klusjes op (instrumenten stemmen, hulp bij lessen en groepsrepetities), maar helpen ook in de keuken. Cellist/steward Reinout de Vey Mestdagh, ook al een oud-deelnemer, heeft zelfs wat wasknijpers weten op te snorren voor het concert in de muziekkoepeel.

De Vey Mestdagh (26) timmert momenteel aan de weg met het avontuurlijke strijkensembel [Woodcraft](#), dat de grenzen tussen klassiek, jazz en improvisatie opzoekt. „Woodcraft had zonder de Muziekdagen Orvelte niet bestaan”, vertelt hij. „Toen we een jaar of 10 waren hebben we elkaar hier ontmoet. We zijn vrienden geworden en speelden samen op straat in Groningen. We voetbalden samen, speelden in het Haydn Jeugd Strijkorkest.”

Omdat hun instrumentcombinatie (3 celli, 2 violen) geen ‘logische’ is, zochten ze muzikaal het avontuur. „We moesten zelf uitvinden hoe we samen muziek kunnen maken, met veel improviseren.” Dat werpt ook deze week zijn vruchten af. Vierkant: „De jongste groep moet om 21 uur in bed liggen, maar ze zijn dan nog vaak hyper. Reinout kreeg ze met zijn geïmproviseerde celloyoga woensdagavond snel rustig.”

Er ontstaan vaker vriendenclubjes op de Muziekdagen, ziet Vierkant. „Heel veel kinderen komen ook terug. De middelste groep bestaat bijna helemaal uit kinderen die al eerder meededen.” Het zijn overigens niet alleen grote talenten die naar Orvelte komen. „Iedereen is welkom. Wij vinden het juist belangrijk om kinderen van verschillende niveaus samen te laten spelen.”

Mobieltjes vergeten

De een is een groot muzikaal talent, de ander kan beter voetballen, zo simpel is het. „Sporten vinden we ook heel belangrijk”, zegt Vierkant. „En heel jonge kinderen samen laten spelen met meer gevorderden geeft een bijzondere interactie.” De formule van de Muziekdagen Orvelte is zeldzaam in Nederland. „Ik ken alleen iets soortgelijks in Woudschoten.”

Het sfeervolle, autovrije dorp, samen sporten, samen muziek maken, lekker eten, ‘s avonds spelletjes doen: het is de totaalervaring die het hem doet. „Wij vinden dat je kinderen moet omringen met mooie dingen”, zegt Vierkant. En als dat goed gebeurt, blijken zelfs mobiele telefoons opeens een stuk minder aantrekkelijk. „Die moeten ze ‘s avonds na het avondeten inleveren. Het mooie is: soms vergeten ze hun telefoon daarna op te halen.”

Nanke Flach (achter) geeft in het Tolhuis in Orvelte les aan 2 pianisten: Iwan Rijfers (16, midden) en Sofia Kavatsyuk (16, voor). Foto: Gerrit Boer

Dan is het zover: om 12 uur donderdagmiddag is de muziekkoepeel in Orvelte gevuld met zo'n 20 muzikanten uit de jongste categorie. Op de Brink wachten de andere deelnemers aan de Muziekweek, docenten, stewards en toeristen in

spanning af. „Wij spelen voor u uit het *Tweede Brandenburgse concert* van Bach”, zegt dirigent Visser tegen het publiek.

Veel wasknijpers zijn er niet gevonden. „Het is de eerste keer dat we hier buiten spelen”, zegt Vierkant. „De mensen in het dorp wilden graag dat we ons zouden laten zien.” Het weer werkt volop mee, alleen die wind. Maar voor alles is een oplossing: de stewards springen bij en houden de bladmuziek waar nodig op hun plek op de muziekstandaard. Bach op de Brink van Orvelte.

Het slotconcert van de Muziekdagen Orvelte is vrijdagmiddag 1 mei in de Immanuelkerk in Groningen. De 3 orkesten en verschillende ensembles uit de 3 leeftijdsgroepen laten daar horen wat ze ingestudeerd hebben. Het grote orkest, met alle deelnemers, speelt een deel uit *Romeo en Juila* van Tsjaikovski. Aanvang 14 uur (zaal open vanaf 13.30 uur, toegang gratis).